

Kan kristne i vår tid virke som om man besitter apostlenes evner og kapasitet?

Av Jan Lilleby

Det har ofte slått meg at det må være noe som ikke helt stemmer, når man betrakter□□ kristenheten og de mange virksomheter som finnes innen denne.

I denne artikkelen vil jeg bare ta fram noe som kanskje er blitt forbi sett av mange. Da snakker jeg ikke om det faktum at apostlene hadde de ni nådegavene i sine rekker i full operativ virksomhet, se 1. Kor. 12-14 vedrørende de nådegaver som Den hellige Ånd virket gjennom dem.

Paulus peker på ni særlige gaver, eller 'evner' – ting som et menneske ikke kunne make å utføre av egen kraft, men fikk overnaturlig/guddommelig makt og kraft i og med Den hellige Ånd. Men han pekte i denne sammenheng ikke på det faktum at□□ *apostlenes kapasitet og utholdenhet med mer,*□□ også var en del av pakken.

Jeg tenker på dette som har med□□ *hvordan deres tjeneste ble utført*, hvordan de framstod som menn med usedvanlig driv og dristig mot, tålte forfølgelser og lidelser og å bli motsagt og motarbeidet.

Det virker som om – når vi sammenligner apostlene med dagens kristenhet (og særlig disse innen denne som prøver å framstå som apostler/profeter!) – det er «galakser» i mellom□□ disse to grupper.

Vi leser ikke i Det nye Testamente om at en eller flere av lederne, apostler eller eldste, opplevde å feile og□□ *framstå som reelle fiaskoer*. Ingen som manipulerte seg økonomisk fram til personlig rikdom eller til opphøyde posisjoner de kunne utnytte.□□

Men ser vi på vår tids stortalende og skrytende kristenledere (ikke alle er slike!) finner vi en rekke med tvilsomme skrekkeksempler både hva gjelder moral og maktmisbruk, og ikke minst økonomiske triks.

Vi har lest og hørt om en viss pastor□□ i Sør-Korea (tidligere tiljublet og beundret ikke minst innen den vestlige del av kristenheten) – men som ble avslørt som□□ pengetyv/svindler og derav også tydelig grisk og korrump. I hundre millioner klassen. En viss 'healer og mirakelmann' i USA, Benny Hinn, ble etterforsket av FBI for ulovlig pengemanipulering da han flyttet virksomheten sin fra Florida til Texas for en del år siden.

Vi behøver ikke å gå lenger enn til Skandinavia for å finne vaklende og utro kristenledere av forskjellige slag. Personer□□ som har fremstått mer eller mindre som 'apostler' og 'profeter' – ta eksempelet med Ulf Ekman som hoppet av trosbevegelsen han selv var en av de fremste lederne for, og landet i Den katolske Kirken i Sverige, - du vet, der man

blant annet driver Maria-kultus, dødsmesser og helgendyrkelse. Kommentarer er nesten overflødige. En rekke eksempler finnes om 'trospastorer' og andre menighetsledere i Norge som har krasjet i psykiske – og mentale sammenbrudd, av forskjellige menneskelige årsaker. Også fysisk. Man må jo bare sympatisere med dem. Ingen ønsker å oppleve slike sammenbrudd.

Forventningspresset i vår tid omkring en rekke kristenledere er i overkant alt for stort til at man kan forvente oppfyllelse av alle de 'trosprosjekter' som mange har satt seg fore.

Hvorfor skjer slike negative krasj?

Personlig tror jeg følgende: Man har totalt feiltolket Bibelen i tilfellene med apostlene og beskrivelsen av deres tjenester i Apostelgjerningene. En tror at apostlenes liv og gjerning kan kopieres over til en selv – og dermed kan man forvente at Gud og Kristus vil stå bak våre tjenester for ham i like stor grad som det vi har lest om disse store trosheltene.

Bibelens fortelling om apostelvirksomheten viser etter min oppfatning, en Gud som hadde lagt *særskilt kraft* over sine tjenere, ikke bare for mirakler og tegn, men faktisk **til bevarelse i deres personlige liv og virke** dithen at de skulle tåle det umåtelige mentale presset og ikke knekke og ende med mentalt, psykisk og fysisk sammenbrudd.

Ta Paulus sin opplisting av lidelser han hadde gjennomgått, UTEN å knekke:

2. Kor. 11, 23-27 – *Er de Kristi tjenere? Jeg taler i vanvidd: Jeg er det enda mer! Jeg har arbeidet mer. Jeg har fått flere slag, jeg har oftere vært i fengsel. Jeg har ofte vært i dødsfare. 24: Av jødene har jeg fem ganger fått førti slag på ett nær. 25: Tre ganger er jeg blitt hudstrøket, én gang steinet, tre ganger har jeg lidd skipbrudd (NB: Vi må legge til ett skipbrudd til, på Malta, se 1. Apg. 27, 43-44, min bemerkn.), ett døgn har jeg vært i dypet. 26: Ofte har jeg vært på reiser – i fare på elver, i fare blant røvere, i fare blant landsmenn, i fare blant hedninger, i fare i by, i fare i ørken, i fare på hav, i fare blant falske brødre. 27: I slit og strev, ofte i nattevåk, i sult og tørst, ofte i faste, i kulde og nakenhet. 28: Foruten alt annet har jeg det som daglig ligger over meg, omsorgen for alle menighetene.»*

Av de opplistede lidelsene og prøvelsene, finnes mange som IKKE finnes nevnt i Apostelgjerningene. Dette kan tyde på at Paulus ikke ville tillate Lukas å utbrodere for mye rundt lidelsene. Paulus bet det hele i seg, og holdt kortene tett til brystet. Men i sitt andre brev til korinterne måtte han ta slike ting frem for å imøtegå det hovmodet og den oppsetsigheten visse personer i Korint hadde, og som de opponerte med imot apostelen.

Jeg vil påstå at ingen vanlig kristen i vår tid hadde utholdt dette – de fleste av oss hadde antakelig dødd av stokkeslagene og piskeslagene som er listet opp i versene

24-25.

Uten at Guds særskilte nåde og opprettholdende kraft hadde hvilt over apostelen, ville Paulus omkommet i strabasene beskrevet.

Denne kraften som holdt Paulus oppe, leser vi om i 2. Kor. 12, 9-10, og dette kan på ingen måte overføres til å gjelde oss i dag. Dette var noe Gud hadde gitt en av sine apostler:

«Men han sa til meg: Min nåde er nok for deg, for min KRAFT fullendes i skrøpelighet. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpelighet, for at Kristi kraft kan bo i meg. 10: Derfor er jeg vel tilfreds i skrøpelighet under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld. For når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk!»

Vi kan aldri ta ting som var spesielle for en eller fler av apostlene, og rått overføre dette på våre egne liv og tjenester. Man kan ikke generalisere noe som fra Guds side opprinnelige var en spesialitet, en eksklusiv ordning og kraft.

Det er når man trækker feil her, og bare gir full gass, at det før eller siden vil rakne. Man vil ikke tåle kjøret og det umenneskelige presset som en har latt seg kaste inn i.

Mye mer kan sies om dette. Bibelen er full av eksempler på Guds tjenere som fikk særskilt kraft til å bli holdt oppe i tjenesten og ikke knekke i mentale, psykiske og/eller fysiske sammenbrudd.

At Gud handlet ganske individuelt i aposteltiden er tydelig ved flere anledninger. Ett eksempel er jo slående:

Jakob blir grepet av Herodes Agrippa og henrettet med sverd (Apg. 12, 2-3) og i samme handling ble også Peter fengslet (antakelig med henrettelse for øye).

Jakob, bror til Johannes, ble altså drept. Men ikke Peter! Han ble i stedet utfridd overnaturlig ved at en Guds engel tok ham ut av fengselet om natten. Lukas gir ingen forklaring på dette, i det han skrev Apostelgjerningene. (Apg. 12, 6-17).

Tilbake i tid, finner vi Daniel, som kongen lot kaste ned i løvehulen for å dø. Men en Herrens engel kommer og lar løvenes gap lukkes. Men da kongen så dette lot han komplottmakerne som hadde fått ham til å kaste ned Daniel, kastes ned til løvene – sammen med deres familie (!) – og de ble øyeblikkelig drept alle sammen (Dan. 6, 8-25).

En kjent kristen sang har i seg en tekst som forkynner...*våg å stå som Daniel..*og det sikter vel til hendelsen med løvehulen. Men vil en kristen bli utfridd av Herrens engel

i vår tid, om vi kastes ned i fysiske eller åndelige løvehuler? Kan vi forlange at Gud skal gi oss slik en sikkerhet? ☐☐ Svaret har du allerede lest!

Det jeg kan avslutte mitt lille innlegg med, er at vi må ta oss i vare for ikke og falskelig stjele til oss bibelvers og bibelløfter som Gud gav andre i historiens gang. Vi må aldri finne på å fabrikkere 'løfter fra Gud' over til oss selv, men som Gud aldri har tilsagt oss. Vi kan ikke kopiere Paulus og gi full gass, og stjele til oss alt Gud gjorde for apostelen for at han skulle utholde dette uten å dø av utmattelse eller kollapse.☐☐

Men når dette er sagt: Gå allikevel i tjeneste for Kristus med evangeliet, hold motet oppe, vær helst optimistisk men *allikevel også litt nøktern*...ikke gi deg så lett. Men vit hvor streken går for dine egne tålegrenser. ☐☐ Lykke til!